

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

18/1/2010 **Μια μέρα του καλοκαιριού** *Χιροκάζου Κόρε Εντα*

25/1/2010 **Κυριακάτικο κάλεσμα** *Αντριάν Σιτάρου*

1/2/2010 **Fish Tank** *Αντρέα Άρνολντ*

8/2/2010 **Welcome** *Φιλίπ Λιορέ*

15/2/2010 **Η γη των κοκκινων ανθρώπων** *Μάρκο Μπεκίς*

22/2/2010 **Γλυκειά Έξαψη** *Αντρέι Βάιντα*

1/3/2010 **Ο χρόνος που απομένει** *Ελάι Σουλεϊμάν*

8/3/2010 **Καμπέι, η μητέρα μας** *Γιότζι Γιαμάντα*

15/3/2010 **Αγριόχορτα** *Αλέν Ρενέ*

22/3/2010 **Σκότωσα τη μητέρα μου** *Χαβιέ Ντόλαν*

12/4/2010 **Η μάχη του Αλγερίου** *Τζίλο Ποντεκόρβο*

19/4/2010 **Ο μεγάλος ύπνος** *Χάουαρντ Χοκς*

ΚΑΜΠΕΪ, Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΑΣ - ΚΑΑΒΕΕ

Σκηνοθεσία: Yoji Yamada

Σενάριο: Teruyo Nogami, Yoji Yamada, Emiko Hiramatsu

Ηθοποιοί: Sayuri Yoshinaga, Tadanobu Asano, Mitsugoro Bando, Rei Dan, Denden, Mitsuru Fukikoshi, Tokie Hidari, Koen Kondo, Umenosuke Nakamura, Hideji Otaki, Takashi Sasano, Miku Sato, Mirai Shida, Tsurube Shofukutei, Mizuho Suzuki, Keiki Toda

Μουσική: Iaso Tomita

Φωτογραφία: Mutsuo Naganuma

Μοντάζ: Iwao Ishii

Χώρα: Ιαπωνία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 133΄

Διακρίσεις: 14 Υποψηφιότητες σε Φεστιβάλ

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Ένα μεγάλο "μικρό" αριστούργημα.

Στο Τόκιο του 1940, κι ενώ ο σινο-ιαπωνικός πόλεμος βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, ο προοδευτικός καθηγητής Σιγκέρου Νογκάμι συλλαμβάνεται και φυλακίζεται για αντεθνική δράση. Η γυναίκα του προσπαθεί να τον βοηθήσει μεγαλώνοντας παράλληλα μόνη τις δύο κόρες τους.

Ακαδημαϊκό οικογενειακό δράμα ανατολίτικης λιτότητας, το οποίο αποτυπώνει με θάρρος και συναίσθημα τις αντιφατικές - αποφασιστικές, εσωστρεφείς, τρυφερές όσο κι απάνθρωπες - όψεις της Ιαπωνικής νοοτροπίας.

Χαμηλών τόνων και υψηλής αισθητικής που ακόμα κι ο Όζου θα ζήλευε. Ο "τεράστιος" σκηνοθέτης Γιόζι Γιαμάντα μας χαρίζει απλόχερα, μα σιωπηλά, συγκίνηση και τρυφερότητα χωρίς να παραμερίζει την εγκεφαλική σκέψη, την ιστορική διαλεκτική, την τολμηρή αυτοκριτική της κοινωνίας και του έθνους, μια πολύ δύσκολη

εποχή, όπου κυριαρχούσε άκρατος εθνικισμός και ανυπόστατος λαϊκισμός. Δεν κάνει καμία παραχώρηση στις εύκολες δραματολογικές λύσεις. Με σκηνοθετική λιτότητα, σεναριακή οικονομία, τη σοφία των 78 του χρόνων και την ωριμότητα των 80 ταινιών του κάνει μια σπουδαία ταινία με αντιπολεμικό κυρίως χαρακτήρα. Πρόκειται για έναν ύμνο στην ελευθερία, τόσο την ατομική όσο και την συλλογική, απέναντι σε κάθε μορφής βαρβαρότητα και ψευδεπίγραφων ιδεολογικών πολέμων, ουσιαστικά είναι η παρακαταθήκη του για το μέλλον μέσα από την γνώση και την διδασχά των λαθών της Ιστορίας. Καυτηριάζει την εθνική προδοσία και την άνευ ορίων πίστη στον Αυτοκρατορικό επεκτατισμό με τίμημα την ανθρωπινή ζωή. Ενάντια σε κάθε μορφής λογοκρισία, καταπίεση και πλύση εγκεφάλου, παίρνει σαφή θέση υπέρ της ελευθερίας της σκέψης και της διακίνησης των ιδεών. Ναι στη μνήμη όχι λήθη, είναι το δίδαγμα που φωτίζει η πορεία αυτού του μεγάλου κινηματογραφιστή που καταπιάνεται για άλλη μια φορά σε πραγματικά γεγονότα "εποχής". Ναι στην προσωπικότητα, όχι στην "προβατοποίηση".

Ο Ιάπωνας δημιουργός κάνει ταινίες από τη δεκαετία του '60, όμως δε θα ξεχάσουμε ποτέ τον ΣΑΜΟΥΡΑΪ ΤΟΥ ΛΥΚΟΦΩΤΟΣ (THE TWILIGHT SAMURAI) το 2002, μια εντελώς απομυθοποιητική ματιά στα Ιστορικά είδωλα της Άπω Ανατολής που γαλούχησαν γενιές.... Ο Γιαμάντα έχει μια τάση να "κατεβάζει" τον πήχη του απροσπλάστου, του "δήθεν" άπειρου, του Υπέρ- και του κάθε -ισμού στο πραγματικό του μέγεθος. Έτσι ψύχραιμα και νηφάλια μας παρουσιάζει τα γεγονότα, ρεαλιστικά, χωρίς έπαρση και στόμφο, με λογική, σύνεση κι αγάπη. Χωρίς υπερβολές, κούφια επιδιώξεις και χάρτινη παραχάραξη, μένει στην ανθρωπιά. Το ίδιο συνέβη και μετά από 2 χρόνια (το 2004) όταν έκανε τον ΚΡΥΦΟ ΣΠΑΘΙ ΤΟΥ ΣΑΜΟΥΡΑΪ (THE HIDDEN BLADE), το σίκουελ, ενώ η τριλογία του έλαβε τέλος το 2006 με την ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΣΑΜΟΥΡΑΪ (LOVE AND HONOR). Ο Γιαμάντα δεν ονειρεύεται "καρβέλια" ούτε λεφτά, δόξα κ.λπ. Προσγειωμένος σε ένα οικουμενικό σύστημα αξιών και ένα πειθαρχημένο τρόπο ουμανιστικής σκέψης, δε διστάζει να έρθει σε ερωτική σύγκρουση με τις θεωρίες του αναιρώντας τον συντηρητικό τοπικισμό κατά βάθος και κατά πλάτος! Θυμίζει στην εξέλιξη, θα λέγαμε τον σχεδόν συνομήλικό του Κλιντ Ίστροντ (ένα χρόνο μεγαλύτερος) και την προσωπική του μάχη με τα στοιχειωμένα φαντάσματα της Ιστορίας απέναντι στα κίβδηλα σύμβολα, τις στρατηγικές παραπλανήσεις ή και φήμωσης της αλήθειας (ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΒΟΖΙΜΑ, ΟΙ ΣΗΜΑΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ). Κοινό και των δύο, η ανατροπή των προτύπων. θρησκευτικών, πολιτικών, κοινωνικών, οικογενειακών.

Στο ΚΑΜΠΕΪ η πατριαρχική κοινωνία ανατρέπεται από την εσωστρέφεια και την αδυναμία ελέγχου της επιρροής της. Η παρακμή του συστήματος είναι ζήτημα χρόνου όταν η κοινωνία κοιτάζει τα προβλήματα με παρωπίδες και στη βάση της προσωρινής καταστολής. Το αγαπημένο μου μοτίβο από την πλούσια θεματικά εποχή του Β' Π.Π. είναι μια ανεξάντλητη πηγή θάρρους και αυταπάρνησης, ηρωισμού και δικαιοσύνης. Η σφικτή σκηνοθεσία του μαέστρου Γιάζι, η γενική ατμόσφαιρα των χώρων, τα σκηνικά και τα κοστούμια συνθέτουν μια εμπνευσμένη συμφωνική ορχήστρα που δύσκολα μπορεί κανείς να προσπεράσει. Οι ερμηνείες των Asian stars (και είναι πολλοί!) της ταινίας, είναι πειστικές, αληθινές, μετρημένες, χάρη στην πατρική καθοδήγηση του δημιουργού. Σοφές και αξιοθαύμαστες. Θα ταυτιστείτε με κάποιον από τους χαρακτήρες. Τουλάχιστον αρχικά. Γιατί στη γωνία σας περιμένει η "ανατροπή", ανάλογα με τον ήρωα που θα επιλέξετε.

Και είναι τέτοιου μεγέθους η εμπειρία του καστ, που επικοινωνιακά (με το κοινό) δεν πρόκειται σε κανένα βαθμό και λεπτό της ώρας να κουράσει, αφηγηματικό, η Ίντριγκα. Πράγματι, η προσιτότητά της είναι μέγα ατού, τόσο που η διαφορετικότητα της γλώσσας (οι αρνητικά προκατελημμένοι θεωρούν ότι οι ταινίες ασιατικής καταγωγής, είναι "δύσκολες" ή μόνο για φανατικούς σινεφίλ) να επηρεάσει στο ελάχιστο την τελική επιλογή σας. Μια ταινία όχι μόνο για ψαγμένους ή για φεστιβαλικό κοινό. Ταινία ρεαλιστική, αυθεντική, ζωντανή. Μιλά στην καρδιά, σέβεται το νου, αγκαλιάζει την ψυχή... Τι άλλο θέλετε τις χαλεπές μέρες που ζούμε; **Καλύτερο "γιατρικό" από το ΚΑΜΠΕΪ, σπάνια βρίσκει στον Κινηματογράφο κι αυτό γιατί πληροί ολοκληρωμένα και σε βάθος τα κριτήρια της λαϊκής Τέχνης.** Οι ταινίες του Γιαμάντα γίνονται για όλους τους ανθρώπους του κόσμου, χωρίς διακρίσεις σε φύλο, ηλικία, γλώσσα, θρησκεία ή πολιτικές πεποιθήσεις. Απευθύνεται σε μια κοινωνία αταξική.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΟΣ

Στην Ιαπωνία του 1940, μια μοναχική μητέρα προσπαθεί να μεγαλώσει τα δύο μικρά παιδιά της ενώ ο προοδευτικός σύζυγος βρίσκεται στη φυλακή, σε μια ταινία δοσμένη με τρυφερότητα και συγκίνηση.

Οικογενειακό δράμα είναι και η 80ή αυτή ταινία του 77χρονου Γιάτζι Γιαμάντα ("το κρυφό σπαθί του σαμουράι", "Ο σαμουράι του λυκόφωτος"). Βασισμένη σε μια αυτοβιογραφική νουβέλα του Τερούγιο Νογκάμι, παλιού συνεργάτη του Κουροσάβα, η ταινία αφηγείται την ιστορία μιας οικογένειας (τη φορά αυτή αγαπημένης) πριν και στη διάρκεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, όταν ο προοδευτικός καθηγητής, και πατέρας της οικογένειας, συλλαμβάνεται και φυλακίζεται για "αντικαθεστωτικό" κείμενο (σχετικά με την εισβολή της Ιαπωνίας στην Κίνα) και η γυναίκα του αναγκάζεται να μεγαλώσει μόνη της τις δύο μικρές κόρες της. Την οικογένεια, εκτός από δύο συγγενείς - μια συμπαθητική θεία κι ένας κακότροπος θείος - θα βοηθήσει κι ένας ντροπαλός, πρώην φοιτητής του καθηγητή, που, στη συνέχεια ερωτεύεται σιωπηλά τη σύζυγο.

Ο Γιαμάντα επικεντρώνεται στον αγώνα της μητέρας για να κρατήσει δεμένη την οικογένεια, παρουσιάζοντας ταυτόχρονα την ξεχωριστή σχέση ανάμεσα στα παιδιά και τον φυλακισμένο πατέρα. Πρόκειται για μια ταινία δοσμένη με τρυφερότητα, άνεση και συγκίνηση, με τον σκηνοθέτη να επιμένει στις λεπτομέρειες για να αφηγηθεί το δράμα της μοναχικής μάνας (με τη Σαγιούρι Γιοσινάγκα να δίνει μια γεμάτη ευαισθησία και δύναμη ερμηνείας) και να υποδηλώνει παρά να τονίζει τα αισθήματα, ταυτόχρονα αποφεύγοντας τους μελοδραματισμούς και τις λύσεις σαπουνόπερας.

ΝΙΝΟΣ ΦΕΝΕΚ ΜΙΚΕΛΙΔΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

YOJI YAMADA

Γενήθηκε το 1931 στην Οσάκα, Ιαπωνία. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο του Τόκιο. Έχει κερδίσει 55 βραβεία για τις ταινίες του.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Otôto (2010), Kâbê (2008), Bushi no ichibun (2006), Kakushi ken oni no tsume (2004), Tasogare Seibei (2002), 15-Sai: Gakko IV (2000), Gakko III (1998), Niji o tsukamu otoko (1996), Gakko II (1996), Otoko wa tsurai yo: Torajiro kurenai no hana (1995), Otoko wa tsurai yo: Haikei, Kuruma Torajiro sama (1994), Otoko wa tsurai yo: Torajiro no endan (1993), Gakko (1993), Otoko wa tsurai yo: Torajiro no seishun (1992), Otoko wa tsurai yo: Torajiro no kokuhaku (1991), Musuko (1991), Otoko wa tsurai yo: Torajiro no kyuujitsu (1990), Otoko wa tsurai yo: Boku no ojisan (1989), Otoko wa tsurai yo: Torajiro kokoro no tabiji (1989), Otoko wa tsurai yo: Torajiro sarada kinenbi (1988), Dauntaun hirozu (1988), Otoko wa tsurai

yo: Torajiro monogatari (1987), Otoko wa tsurai yo: Shiretoko bojô (1987), Otoko wa tsurai yo: Shiawase no aoi tori (1986), Kinema no tenchi (1986), Otoko wa tsurai yo: Shibamata yori ai wo komete (1985), Otoko wa tsurai yo: Torajirô ren'ai juku (1985), Otoko wa tsurai yo: Torajirô shinjitsu ichiro (1984), Otoko wa tsurai yo: Yogiri ni musebu torajiro (1984), Otoko wa tsurai yo: Kuchibue wo fuku Torajirô (1983), Otoko wa tsurai yo: Tabi to onna to Torajirô (1983), Otoko wa tsurai yo: Hana mo arashi mo Torajirô (1982), Otoko wa tsurai yo: Torajiro ajisai no koi (1982), Otoko wa tsurai yo: Torajiro kamifusen (1981), Otoko wa tsurai yo: Naniwa no koi no Torajirô (1981), Otoko wa tsurai yo: Torajiro kamome uta (1980), Haruka naru yama no yobigoe (1980), Otoko wa tsurai yo: Torajiro haibisukasu no hana (1980), Otoko wa tsurai yo: Torajirô haru no yume (1979), Otoko wa tsurai yo: Tonderu Torajirô (1979), Otoko wa tsurai yo: Uwaso no torajiro (1978), Otoko wa tsurai yo: Torajiro wagamichi wo yuku (1978), Otoko wa tsurai yo: Torajiro gambare! (1977), Shiawase no kiroi hankachi (1977), Otoko wa tsurai yo: Torajirô to tonosama (1977), Otoko wa tsurai yo: Torajirô junjô shishû (1976), Otoko wa tsurai yo: Torajiro yuuyake koyake (1976), Otoko wa tsurai yo: Katsushika risshihen (1975), Otoko wa tsurai yo: Torajiro aiaigasa (1975), Harakara (1975), Otoko wa tsurai yo: Torajiro komoriuta (1974), Otoko wa tsurai yo: Torajiro koiyatsure (1974), Otoko wa tsurai yo: Watashi no tora-san (1973), Otoko wa tsurai yo: Torajiro wasurenagusa (1973), Otoko wa tsurai yo: Torajiro yumemakura (1972), Otoko wa tsurai yo: Shibamata bojo (1972), Kokyô (1972), Otoko wa tsurai yo: Torajiro koiuta (1971), Otoko wa tsurai yo: Funtô hen (1971), Otoko wa tsurai yo: Junjô hen (1971), Kazoku (1970), Otoko wa tsurai yo: Boukyou hen (1970), Zoku otoko wa tsurai yo (1969), Otoko wa tsurai yo (1969), Kigeki ippatsu dai hisshou (1969), Fukeba tobuyona otokodaga (1968), Ippatsu daiboken (1968), Un ga yokerya (1966), Natsukashii furaibo (1966), aka The Loveable Tramp, Kiri no hata (1965), Iikagen baka (1964), Baka ga tanku de yatte kuru (1964), Baka marudashi (1964), Shitamachi no taiyou (1963), Nikai no tanin (1961)

